

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ET i egenskap av konkursförvaltare för Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG)

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

Artikel 3e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2392 av den 13 december 2017, ska tolkas så, att antalet gratis utsläppsrätter för växthusgaser som tilldelats en luftfartygsoperatör, för det fall att luftfartygsoperatörens luftfartsverksamhet upphör under den aktuella handelsperioden för utsläppsrätter för växthusgaser, ska minska i förhållande till den del av denna period under vilken luftfartsverksamheten inte längre bedrivs.

⁽¹⁾ EUT C 255, 3.8.2020.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 27 januari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Fondul Proprietatea SA mot Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, i likvidation, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice "Transelectrica" SA

(Mål C-179/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Inre marknaden för el – Direktiv 2009/72/EG – Artikel 15.4 – Prioriterad inmatning – Försörjningstrygghet – Artikel 32.1 – Fritt tillträde för tredje part – Garanterat tillträde till överföringssystemen – Direktiv 2009/28/EG – Artikel 16.2 – Garanterat tillträde – Artikel 107.1 FEUF – Artikel 108.3 FEUF – Statligt stöd)

(2022/C 119/11)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fondul Proprietatea SA

Motparter: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, i likvidation, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice "Transelectrica" SA

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Domslut

1) Artikel 32.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att en medlemsstat, i syfte att trygga elförsörjningen, ger vissa elproducenter vars anläggningar använder inhemska källor för primärenergi garanterat tillträde till överföringssystemen. Detta gäller dock under förutsättning att denna rätt till garanterat tillträde grundas på objektiva och rimliga kriterier och står i proportion till det legitima mål som eftersträvas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 2) Artikel 107.1 FEUF ska tolkas på så sätt att en rad åtgärder som införts genom ett regeringsbeslut och som består i att den systemansvarige, som till största delen ägs av staten, ger el som produceras av vissa elproducenter vars anläggningar använder inhemska källor för primärenergi prioriterad inmatning, att el från dessa producenters anläggningar ges garanterat tillträde till överföringssystemen och att dessa producenter åläggs en skyldighet att tillhandahålla stödtjänster till den systemansvarige med ett visst antal megawatt, varvid den systemansvarige beträffande detta antal megawatt ger producenterna en rätt att leverera el till på förhand fastställda priser som anses ligga över marknadspriset kan anses utgöra "statligt stöd" i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Om de nämnda åtgärderna anses utgöra statligt stöd, ska de anses utgöra nytt stöd som därmed omfattas av skyldigheten till förhandsanmälan till kommissionen enligt artikel 108.3 FEUF.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 januari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud – Republiken Tjeckien) – VYSOČINA WIND a.s. mot Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Mål C-181/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2012/19/EU – Avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning – Skyldighet att finansiera kostnader för att hantera avfall från solcellspaneler – Retroaktiv verkan – Rättssäkerhetsprincipen – Felaktigt införlivande av ett direktiv – Medlemsstatens skadeståndsansvar)

(2022/C 119/12)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: VYSOČINA WIND a.s.

Svarande: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Domslut

- 1) Artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) är ogiltig i den mån som det i denna bestämmelse föreskrivs att producenterna ska finansiera kostnaderna för att hantera avfall från solcellspaneler som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 13 augusti 2012.

Artikel 13.1 i direktiv 2012/19 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken användarna av solcellspaneler, och inte producenterna av dessa, är skyldiga att finansiera kostnaderna för att hantera avfall från solcellspaneler som släppts ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012, det vill säga den tidpunkt då direktivet trädde i kraft.

- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att den omständigheten att en medlemsstats lagstiftning som strider mot ett unionsdirektiv har antagits före antagandet av detta direktiv inte i sig utgör ett åsidosättande av unionsrätten, eftersom det resultat som föreskrivs i direktivet inte kan anses äventyras allvarligt innan detta direktiv blir en del av unionens rättsordning.

(¹) EUT C 222, 6.7.2020.